

den Udvikling, som Skolen har faaet, en Deling for at være ønskelig og nødvendig; men at jeg ikke har stillet Forslag desangaaende ved denne Behandling er af Grunde, som jeg ikke nærmere skal komme ind paa. Der var stillet Forslag i den Retning i Udvalget, og jeg har forbeholdt mig at stille det til 3die Behandling, men med Ret til allerede nu at gjøre det til Gjenstand for Omtale. Af de Dplysninger, Udvalget har modtaget fra Krigsministeriet, fremgaar det, at af de Elever, der ere afgaaede fra Elefskolen fra 1868 til Dato, ere omtrent 113 blevne Officerer — jeg skal ikke omtale, hvormange der kun er blevet Sekondlieutenanter, hvormange faste Officerer — omtrent en Trediedel staar for Dieblisset i den faste Underofficersklasse, og den sidste Trediedel har dels taget Afsted for at gaa over i andre Livsstillinger og ere dels under Uddannelse ved Udsdelingerne. Dette synes mig at vidne om, at der er Trang til to Ting, til en Skole for Underofficerer og en Skole for Officerer, men jeg anser det for ønskeligt og nødvendigt, at disse to Skoler deles. Man har ment, at Skolen for Underofficerer kunde undværes, jeg tror det ikke; thi hvis man ikke havde den Skole, vilde Vakansen i de faste Underofficers Klasse sikkert have været større, og i alle Tilfælde er der enkelte Vaabenarter, som ikke kunne undværes denne Skole, nemlig de tekniske Vaaben. Jeg tror derfor, at naar man bevarede en Elefskole paa 60, Halvdelen af det Antal, man nu har, og gjorde den toaariig, vilde man derigennem skabe en Mulighed for at skaffe den Tilgang til de tekniske Vaaben, som er nødvendig for at faae deres Underofficerskorpsets rekruteret. De øvrige 60 Elever, som nu ere ved Skolen, ønsker jeg uddannede til Officerer i en Kadettkole. Den finansielle Betjæning af Spørgsmaalet vil være overmaade ringe, og jeg haaber derfor, at mit Forslag vil finde en saa meget velvilligere Modtagelse, som jeg tillige tillader mig at gjøre Regning paa Tilslutning fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds og den Gruppe, hvortil han hører. Det ærede Medlem beklagede nemlig i sit Foredrag, at næstnyeste Klasse paa Officerskolen skulde gaa ind efter Lovforslaget, og at det da vilde blive vanskeligt for unge uformuende Mænd, der havde Lust til at blive Officerer, at skaffe sig den nødvendige Forberedelse. Svad er naturliggere end at oprette en saadan Kadettkole, hvor de kunne faae denne Uddannelse. Jeg veed vel, at man i sin Tid reiste den Anke mod det gamle Landtadetakademi, at det var ikke Børnene, der traadte ind som Kadetter, der valgte, om de vilde være Officerer eller ikke, men Fædre eller Bærger paa deres Vegne, paa en Tid, hvor Børnet ikke kunde have en bestemt Anskuelse, om den militære Stilling egentlig laa bedst for ham, men denne Anke kan ikke gøres mod den af mig foreslaede Skole; thi de unge Mennesker, der ønske

at indtræde i den, maa jo være konfirmerede og derfor have opnaaet en Alder af 15—16 Aar, saa at de selv kunne have en Mening om den Livsstilling, de ville vælge. Men, naar, som Forholdene ere nu, en ung Mand vil være Officer, hvad er der saa at gjøre for ham? Der eksisterer ikke nogen Skole, som han kan komme ind paa, for at uddannes til den Livsstilling, han ønsker at vælge, og han kan ikke komme ind i Hæren, før han er 18 Aar. Vilde det derfor ikke være naturligt at etablere en Skole, hvor unge Mænd kunde faae en forfarlig militær Opdragelse, faaledes at de, naar de udgik fra den efter at have gennemgaaet en Rekruttskole, kunde gaa lige over i Officerskolen uden særlig Examen. Jeg tror, at dette vilde være overordentlig godt, og jeg venter som sagt, at de Herrer, for hvilke det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) er Talsmand, vilde slutte sig til denne Tanke, naar Undringsforslag derom kommer til at foreligge til 3die Behandling. Jeg tror saameget mere, at der paa dette Omraade vil være Grund til at vende tilbage til det Gamle, som jeg altid har hørt til dem, der i højeste Grad have beklaget, at man nedlagde Landtadetakademiet. Skal man se en Prøve paa en saadan Institutions Virksomhed, saa maa det jo være under Krigen, og jeg tror, at Landtadetakademiet i 1848 ved Slesvig afslagde en saa glimrende Prøve paa den Maade, hvorpaa det havde været istand til at uddanne vore Officerer, at man derefter havde havt al mulig Grund til at værne om denne Institution istedetfor at neblægge den. Det kan vel være, at den efter Krigen kunde trænge til en Reform — thi hvad kan ikke det —, men den daarligste Reform var at slaa Institutionen ihjel, og den allerdaarligste Reform var at slaa en Institution som den, man har skabt i Officerskolen efter Hærens Lov af 1867, der jo skulde afløse Landtadetakademiet og den kongelige militære Højskole. Derved have vi ikke opnaaet andet end en Skole, som i alle Henseender maa siges at være utilfredsstillende, ikke alene i Henseende til den lange Tid, som medgaar, inden Officererne ere færdige med deres Uddannelse, men ogsaa og i lige saa høj Grad med Hensyn til den Maade, hvorpaa Undervisningen er ordnet gennem Hærens Bestemmelser, en Ordning, som har gjort det nødvendigt for Administrationen at gribe ind, jeg kan gjerne sige paa alle Punkter, for om muligt at skabe Noget ud af denne Skole, som kunde blive til Gavn for Hæren. Jeg vil ikke dermed sige, at jeg jo ikke nok tror, at Administrationen paa enkelte Omraader er gaaet lidt ud over det, som var Lovens Tanke, men jeg erkjender, at faaledes, som Forholdene vare, var dette nødvendigt. Sdet jeg gjør denne Bemærkning, skal jeg tillade mig ogsaa at gjøre en Bemærkning om Officerskolen, faaledes som den foreligger efter Lovforslaget. I